

Vlaams
Parlement

vergadering **C60**
zittingsjaar 2014-2015

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur,
Inburgering en Stedenbeleid

van 9 december 2014

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van de heer Christian Van Eyken tot mevrouw Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over arresten van de algemene vergadering van de Raad van State betreffende de omzendbrief-Peeters – 490 (2014-2015)	3
VRAAG OM UITLEG van de heer Marnic De Meulemeester tot mevrouw Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de reactie van de BBI op de btw-recuperatie door AGB's – 554 (2014-2015)	6

VRAAG OM UITLEG van de heer Christian Van Eyken tot mevrouw Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over arresten van de algemene vergadering van de Raad van State betreffende de omzendbrief-Peeters – 490 (2014-2015)

Voorzitter: mevrouw Mercedes Van Volcem

De voorzitter: De heer Van Eyken heeft het woord.

De heer Christian Van Eyken (UF): Voorzitter, minister, collega's, het is nu een paar maanden geleden dat er een arrest is gevelde door de algemene vergadering van de Raad van State. Het was eerst de bedoeling om een uitspraak te doen over de benoeming van de burgemeesters in de Rand, met name die van Linkebeek en Kraainem. In dat arrest werd gesteld dat de burgemeester van Kraainem kon worden benoemd en dat de burgemeester van Linkebeek niet kon worden benoemd.

In de rand daarvan, maar ook opgenomen in dat arrest, is er een uitspraak gekomen over de beruchte omzendbrieven Peeters en compagnie. Om het geheugen een beetje op te frissen: het zijn omzendbrieven van 1997, die veel strubbelingen en gehakketak hebben veroorzaakt. Niet ik, maar een van mijn vroegere collega's die een carrière op Europees vlak heeft gehad, de heer Karel De Gucht, bestempelde die omzendbrieven als pesterijen. Ik kan u zeggen, collega's, dat ik daar volledig mee akkoord ging.

In die arresten werd er een oordeel gevelde over de rechtmatigheid van deze omzendbrieven. Ik wil u twee zaken citeren. Er wordt gezegd: "Teneinde rekening te houden zowel met de voorrangstatus van het Nederlands in het eentalig Nederlands taalgebied als met de rechten die in de artikelen 25, 26 en 28 van de bestuurstaalwet aan de particulieren van de randgemeenten worden gewaarborgd, moet ervan worden uitgegaan dat, bij afwezigheid van een specifiek verzoek van de particulier aan de gemeentelijke overheid, hetwelk altijd mogelijk is bij een welbepaald mondeling contact of met betrekking tot een welbepaald document, die overheid moet terugvallen op hetgeen zij weet over de taal van de particulier. Die particulier is evenwel ertoe gehouden om op redelijk geregelde tijdstippen het bestuur ervan op de hoogte te brengen dat hij in het Frans wenst te worden bediend. De overheid dient te refereren aan die keuze, waarvan zij alleen kennis kan nemen aan de hand van een brief die de particulier met dat doel naar het gemeentebestuur zendt of aldaar neerlegt. Die keuze geldt gedurende een redelijke termijn, namelijk gedurende een termijn van vier jaar, te rekenen vanaf de ontvangst of de neerlegging van de bedoelde brief bij het gemeentebestuur. Ná het verstrijken van die termijn van vier jaar kan de particulier met een nieuwe brief aan het gemeentebestuur zijn keuze hernieuwen, telkens voor een nieuwe termijn van vier jaar. Een bewijs van ontvangst of neerlegging van de brief wordt telkens door het gemeentebestuur onverwijld naar de betrokken particulier gezonden."

Verder stelt het arrest het volgende: "In dat verband is het enerzijds zo dat een ruime interpretatie van die rechten, voorgestaan door verzoekster," – dat was in dit geval mevrouw Caprasso – "volgens welke het zou volstaan dat particulieren die één keer de wens te kennen hebben gegeven om in het Frans te worden bediend, vervolgens ook automatisch en voor altijd opnieuw de documenten in het Frans zouden ontvangen, niet verenigbaar is met die voorrangstatus; de interpretatie van de Vlaamse Regering die erin bestaat dat de belanghebbende

welbepaalde stappen moet ondernemen telkens hij in het Frans wenst te worden bediend, houdt anderzijds een onevenredige inperking in van de rechten die gewaarborgd worden door de aangehaalde artikelen 25, 26 en 28 van de bestuursstaalwet.”

De Franstalige interpretatie ten opzichte van de taalwetgeving en de faciliteitenregeling, is dat als je het vraagt, je eens en voor altijd je documenten in het Frans kunt krijgen. Aan de andere kant was er de interpretatie van de Vlaamse Regering nadien, zeggende dat je het telkens moet vragen. Hier heeft men een oordeel geveld, zeggende dat het volstaat om het één keer om de vier jaar te vragen. Dat betekent dat Franstaligen niet elke keer moeten vragen hun documenten in het Frans te krijgen, zoals identiteitskaarten, aanslagbiljetten enzovoort.

Minister, ik heb drie concrete vragen. Welke onderrichtingen werden er aan de besturen van de faciliteitengemeenten gegeven om deze arresten na te leven in de praktijk? Zullen dan ook de andere overheden van het Vlaamse Gewest of van de Vlaamse Gemeenschap navraag doen bij de gemeenten over de taalaanhangigheid van de inwoners van deze gemeenten voor hun betrekkingen met hen, zoals voor het versturen van het aanslagbiljet voor de onroerende voorheffing? Aangezien het arrest spreekt over de faciliteitengemeenten en de zes rondom Brussel, en de omzendbrieven ook van toepassing zijn op de andere gemeenten met faciliteiten, zoals Voeren of Komen-Waasten, is de vraag: zullen diezelfde regels daar van toepassing zijn?

De voorzitter: De heer Doomst heeft het woord.

De heer Michel Doomst (CD&V): Mijnheer Van Eyken, ik vind dat u wat laat komt. U geeft mij de indruk dat de 90 minuten van de voetbalmatch voorbij zijn en u nu pas op het terrein komt, terwijl de match al gespeeld is. Door de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde en door de arresten van de Raad van State, ook van juni 2014, ligt het taalkundig statuut van de faciliteitengemeenten nu eenmaal definitief vast en behoren zij tot het Nederlandstalig taalgebied zoals artikel 4 van de Grondwet dat voorschrijft. Dat was voordien al zo, maar nu ligt dat nog meer vast dan ooit tevoren. Het is eigenlijk spijtig dat er nu nog achterhoedegevechten worden gevoerd, want faciliteiten zijn en blijven een uitzondering op de principiële eentaligheid van het Nederlandse taalgebied en moeten zo ook worden geïnterpreteerd.

Minister, ik wou u vragen om nog eens de duidelijkheid van het Vlaams regeerakkoord te bevestigen, dat zegt dat de principes van de omzendbrieven van toepassing blijven bij de communicatie van de overheden met de inwoners van de faciliteitengemeenten. Die gemeenten blijven dus onverkort behoren tot het Nederlands taalgebied. Franstaligen moeten er dus de taalfaciliteiten waar zij recht op hebben, uitdrukkelijk aanvragen. U beschouwt dat als pesterijen, wij beschouwen het als een pest dat dit ons blijft achtervolgen. Ik wil er nog eens op wijzen: een faciliteit is in feite een integratiebevorderend element en een faciliteit – het woord zegt het zelf – maakt het u gemakkelijker. U maakt er altijd een ‘difficiliteit’ van door het telkens weer in vraag te stellen en moeilijk te maken.

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers (N-VA): Het verwondert ons ook dat de heer Van Eyken het belang van de omzendbrieven Peeters en Martens heeft begrepen. Het is inderdaad een beetje een laattijdige bedenking die hij maakt.

Ik wou een bijkomende vraag stellen over de vraag die de heer Van Eyken heeft gesteld over hoe dit zal worden overgemaakt aan de faciliteitengemeenten. Als ik het goed begrepen heb, zal er nu ook een bepaalde vorm van registratie moeten zijn. Minister, hoe strookt dat met de algemene bedenking van administratieve

vereenvoudiging, planlastverlaging voor lokale besturen en vooral ook met de standpunten van de vorige Vlaamse regeringen, waarbij het bijhouden van taalregisters als een apart item werd beschouwd en eigenlijk als een onmogelijke zaak werd beschouwd?

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Mijnheer Van Eyken, zoals u weet, heeft de algemene vergadering van de Raad van State met zijn arresten van 20 juni 2014 een uitspraak gedaan over de beroepen die de aangewezen burgemeesters van Kraainem, Linkebeek en Wezembeek-Oppem hadden ingesteld tegen de beslissing van de Vlaamse Regering houdende hun niet-benoeming. Het ging om de beslissing tot niet-benoeming van mevrouw Caprassé, die teniet werd gedaan; het beroep van de heer Thiéry inzake zijn niet-benoeming, dat werd verworpen; het beroep van de heer van Hoobrouck, dat werd verworpen bij gebrek aan belang. Met deze arresten heeft de Raad van State een einde gemaakt aan deze drie concrete betwistingen inzake de benoeming van de kandidaat-burgemeesters van de gemeenten.

Op het vlak van de toepassing van de taalwetgeving zijn deze arresten voldoende duidelijk. De drie gemeenten waarop deze arresten betrekking hebben, behoren tot het eentalig Nederlands taalgebied. Er moet voorrang worden gegeven aan de status van het Nederlands in deze gemeenten. Aan de particulieren, inwoners van deze gemeenten, moeten hun rechten inzake faciliteiten worden gewaarborgd; zij kunnen aan het gemeentebestuur de toepassing van die rechten vragen. Zoals het in een rechtsstaat betaamt, zal de Vlaamse Regering zich aan de arresten houden.

Uw vraag naar een omzendbrief van de Vlaamse Regering aan de faciliteiten-gemeenten om toelichting te geven bij de toepassing van de taalwetgeving, verwondert mij enigszins, gelet op de houding die sommige bestuurders in het verleden hebben aangenomen ten aanzien van de omzendbrieven van de Vlaamse Regering. Ik acht het uitvaardigen van een bijkomende algemene richtlijn dan ook niet aangewezen. De arresten van de Raad van State zijn voldoende duidelijk. Ik zal naar aanleiding van concrete situaties desgevallend de nodige maatregelen nemen.

De voorzitter: De heer Van Eyken heeft het woord.

De heer Christian Van Eyken (UF): Minister, ik blijf een beetje op mijn honger. Vroeger was de regel van de omzendbrieven dat men het iedere keer moest vragen, maar het arrest zegt duidelijk dat men het maar één keer om de vier jaar moet vragen. Dat is duidelijk. Ik zeg niet dat de Franstaligen daarmee tevreden zijn, maar het is een stap in de goede richting.

Minister, u zegt dat u geen richtlijnen zult geven. Ik hoop dan dat elke gemeente het zal toepassen naar eer en geweten en dat ze daarin niet zullen worden belemmerd. Er zal dan een bijzonder register moeten worden bijgehouden waarin de taalaanhorigheid wordt bijgehouden.

U hebt niet geantwoord op mijn vraag wat er zal gebeuren met de onroerende voorheffing. Dat gebeurt door de Vlaamse Gemeenschap. Zullen de Franstaligen ook moeten aangeven dat ze hun aanslagbiljet onroerende voorheffing in het Frans willen? Als dat dan na vier jaar weer herhaald moet worden, tot daaraan toe, maar zo blijf je wel in de geest van het arrest.

Er wordt hier gesproken over de zes, maar wat gebeurt er bijvoorbeeld met Voeren? Die gemeenten vallen onder dezelfde regel. Het arrest velde een oordeel over de omzendbrieven. Die zijn daar ook van toepassing. Zullen in Voeren dan

dezelfde regels worden toegepast? Volgens mij is dat volstrekt normaal, en dat kun je ook afleiden uit de arresten.

De voorzitter: De heer Doomst heeft het woord.

De heer Michel Doomst (CD&V): Ter informatie, mijnheer Van Eyken: 95 procent van de mensen die een aanslagbiljet krijgen, maakt daar geen gebruik van. Jaar na jaar neemt het aantal Franstaligen dat dat vraagt, af. Dat is het bewijs dat de geest van de omzendbrief duidelijk wordt aan de bevolking. Mensen beseffen dat faciliteiten echte faciliteiten zijn.

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers (N-VA): Ik verwijs naar een vraag van collega Mark Demesmaeker uit de vorige legislatuur. Hij heeft toen die cijfers opgevraagd, zowel van de fiscale documenten als van oproepingsbrieven voor verkiezingen. Er is weliswaar een gevoelig verschil tussen beide, maar het gaat inderdaad om zeer belachelijke cijfers. Dus waar maken we ons eigenlijk nog zorgen over?

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Ik wens niets toe te voegen aan mijn antwoord van daarnet. Ik denk dat ik voldoende en gepast geantwoord heb.

De voorzitter: De heer Van Eyken heeft het woord.

De heer Christian Van Eyken (UF): Minister, u laat alles in het midden. Al waren het maar honderd of vijfhonderd inwoners die hun rechten willen uitoefenen, het arrest is voor hen van toepassing. Laat ons dan toch duidelijk zijn dat die mensen het automatisch zullen krijgen gedurende de vier jaar nadat ze een verklaring hebben afgelegd dat ze hun documenten in het Frans willen.

Het probleem zal zich vooral voordoen bij de oproepingsbrieven voor de verkiezingen. Als er een register zou zijn, zou het duidelijk zijn wie zijn oproepingsbrief in het Frans wil en wie hem in het Nederlands wil.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van de heer Marnic De Meulemeester tot mevrouw Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de reactie van de BBI op de btw-recuperatie door AGB's – 554 (2014-2015)

Voorzitter: mevrouw Mercedes Van Volcem

De voorzitter: De heer De Meulemeester heeft het woord.

De heer Marnic De Meulemeester (Open Vld): "Belastinginspectie legt bom onder gemeentekassen." "BBI zet financiering lokale overheden op losse schroeven." Het was toch wel even schrikken bij die krantenkoppen, minister. Aanleiding was het proces-verbaal dat de Bijzondere Belastinginspectie (BBI) stuurde naar het Ieperse Autonoom Gemeentebedrijf (AGB) Vauban over de recuperatie van de btw.

Autonome gemeentebedrijven zijn een structuur die geregeld is in het Gemeentedecreet. Als afzonderlijke rechtspersonen, opgericht door lokale overheden, staan deze AGB's vooral in voor de bouw en het beheer van sport- en cultuurinfrastructuur. Een van de grote voordelen van die manier van werken, is

net het feit dat de btw op dergelijke investeringen gerecupereerd kan worden. Veel steden en gemeenten hebben daar de voorbije jaren al gebruik van gemaakt.

De BBI lijkt dat nu op de helling te zetten met de stelling dat een AGB, net als de lokale overheid zelf, geen winstoogmerk heeft en dus geen btw kan recupereren. In het concrete geval van het Ieperse Vauban vordert de BBI een bedrag van maar liefst 1,5 miljoen euro, wat in combinatie met achterstallige intresten en een boete oploopt tot het drievoudige.

De potentiële impact van deze case is echter nog veel groter. Er zijn in Vlaanderen 168 autonome gemeentebedrijven en 18 autonome provinciebedrijven die btw recupereren. Hoewel velen daarvan hierover op voorhand een akkoord sloten met de FOD Financiën of het lokale belastingkantoor, is de ongerustheid bijzonder groot.

Zoals ook de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) opmerkte, lijkt deze zaak een beetje op schieten met een kanon op een mug. De BBI is er om grootschalige fraude aan te pakken, terwijl de btw-recuperatie door AGB's een grondslag heeft in het Gemeentedecreet en de betreffende boekhoudingen in alle transparantie gevoerd worden onder toezicht van revisoren, de gemeentebesturen en hogere overheden. Van fraude of geheime boekhoudingen kan hier dus bezwaarlijk sprake zijn. Na de negatief aangepaste ramingen van de inkomsten uit de gemeentelijke opcentiemen op de personenbelasting en de vermindering van de lagere dotaties voor de politiezones, is dit potentieel een derde aanslag op de gemeentelijke financiën door de federale overheid.

De meeste Vlaamse steden en gemeenten zijn bezig met het opmaken van hun budget voor volgend jaar, of zijn daar al klaar mee. Door de beperktere budgettaire ruimte is dat op zich al vaak een heel moeilijke klus geworden. Als er dan steeds maar weer elementen opduiken die potentieel een zware impact hebben op de inkomsten van die lokale besturen, dan wordt de opmaak van een sluitend budget en meerjarenbudget enigszins een processie van Echternach.

Minister, vanuit die vaststellingen wil ik u de volgende vragen stellen. Bevindt de constructie van AGB's die btw kunnen recupereren, zoals bepaald in het Gemeentedecreet, zich juridisch inderdaad op glad ijs? Hebt u over deze kwestie al overlegd met uw federale collega van Financiën? Zo ja, wat was de uitkomst van dit overleg? Welke maatregelen stelt u in het vooruitzicht voor de rechtszekerheid voor lokale besturen met betrekking tot inkomsten waarvoor ze afhankelijk zijn van hogere overheden? Wordt voorzien in duidelijke richtlijnen voor steden en gemeenten over hoe om te gaan met dergelijke onzekere factoren in hun begrotingsopmaak?

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord.

De heer Marius Meremans (N-VA): Voorzitter, minister, geachte leden, ik schrok ook een beetje toen ik die krantenkoppen zag. Ik heb dus ook eens lokaal teruggekoppeld. Ik weet het nog goed: vroeger is er bij ons ook een AGB opgericht. Toen was er ook het debat over btw-recuperatie of niet en dergelijke. Ik heb ook navraag gedaan bij onze financiële diensten. Die hebben me het volgende te kennen gegeven: ze hebben duidelijke afspraken gemaakt met het lokale kantoor, en als ze binnen die krijtlijnen blijven, dan is er voor hen geen probleem. Daar heb ik dus niet meteen een grote ongerustheid gemerkt. Ik vraag me af of het hier gaat over een specifieke casus. Het gaat over iets lokaals, in Ieper. We kunnen dus niet nagaan of dat autonoom gemeentebedrijf alle regels heeft gevolgd en binnen de opgelegde krijtlijnen is gebleven. Toen ik in mijn eigen stad ook vroeg of de richtlijnen duidelijk genoeg waren, hebben de diensten te kennen gegeven dat die voor hen wel duidelijk waren. Ik geef dat maar te kennen. Het zou kunnen gaan over een specifiek geval. Ik heb niet

meteen vernomen dat er enorme ongerustheid zou heersen, in die mate dat ik dat kon nagaan.

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Mijnheer De Meulemeester, ik dank u voor uw vraag. Ik begrijp waarom u ze stelt, maar ik wil er toch op wijzen dat dit eigenlijk niet gaat over een federale maatregel die een impact zou hebben op de financiën van de lokale besturen. U hebt een aantal voorbeelden genoemd, zoals het later inkohieren van de aanvullende personenbelasting en dergelijke meer. Daarop heb ik al duidelijk geantwoord in de plenaire vergadering en in deze commissie. Ik vind dit echter toch wel van een andere orde. Het is eigenlijk een particuliere zaak, een soort twist tussen de fiscus enerzijds en een belastingplichtige anderzijds. Ik heb ook totaal geen weet van federale intenties om dit algemeen te maken. Dit is een particulier, individueel geval.

U hebt ook concreet gevraagd of dit niet in tegenstrijd is met het Gemeentedecreet. U weet ook dat het Gemeentedecreet niet de btw-regelgeving op zich regelt, maar wel de mogelijkheid tot verzelfstandigen, dus het al dan niet oprichten van een AGB en dergelijke meer. U weet ook dat diverse gemeenten inderdaad zo'n AGB hebben opgericht, wellicht om diverse redenen. Ik ken natuurlijk niet elke reden van elk gemeentebestuur om dat te doen, maar ik kan me daar allerlei zaken bij voorstellen. Ik ga er dan ook van uit dat men bij de oprichting van een AGB diverse zaken in overweging heeft genomen, ook de fiscale situatie en dergelijke meer.

U kunt het me natuurlijk niet kwalijk nemen dat ik over deze particuliere zaak geen uitspraak kan doen. Ik heb ook vernomen dat de stad Ieper ook een soort bemiddeling heeft aangevraagd bij de fiscus, om dat te regelen. Ik heb er ook absoluut geen zicht op of dit zou worden veralgemeend voor alle gemeenten en steden in Vlaanderen. Er is dus absoluut geen probleem. Als Vlaams 'toezichthouder' moet ik de statuten van de AGB's goedkeuren in functie van hun conformiteit met het recht, niet in functie van hun btw-statuuat. Ik ben niet verantwoordelijk voor het fiscaal regime van die AGB's. Dat is federale regelgeving. Het is echter inderdaad wel zo dat veel AGB's wellicht met de btw-administraties een ruling afsluiten. Er kan sprake zijn van een fiscaal akkoord met de lokale btw-administratie.

Ik hoop dus dat hier geen algemene bezorgdheid is ontstaan dat dit een nieuwe federale maatregel zou zijn die een impact zou hebben op de financiën van een lokaal bestuur. Integendeel, ik denk dat dit een zeer particulier geval is, waarin de BBI heeft beslist om een onderzoek te doen. Ik ga er ook wel van uit – maar dat is mijn persoonlijke mening – dat de BBI dat ook alleen maar doet met gegronde redenen. Ik zie dus absoluut geen reden om verder bezorgd te zijn over de financiën van de lokale besturen, zeker wat de federale maatregelen en de impact ervan betreft.

De voorzitter: De heer De Meulemeester heeft het woord.

De heer Marnic De Meulemeester (Open Vld): Minister, ik dank u voor uw geruststellende antwoord. U moet echter begrijpen dat er vorige week toch wel bij een pak gemeentebesturen ongerustheid was. Ik verwijs naar de persartikels, naar de telefoons die de burgemeester en de schepen van Financiën enzovoort hebben gekregen. Mocht dat een algemene regel worden, dan zou dat immers verstrekkende gevolgen kunnen hebben. Het is wel een specifieke casus: daar ga ik volledig mee akkoord. Mocht die regel echter worden gevolgd bij de fiscale administratie, dan zou dat zeer nadelig kunnen zijn voor veel steden en gemeenten. Dat begrijpt u. De voorbije jaren zijn daar toch wel veel autonome bedrijven opgericht. Van die btw-terugvordering is dus wel degelijk veel gebruik

gemaakt. Het lijkt me vrij logisch dat men naar die formules grijpt als die rechtsgeldig zijn en opgenomen zijn in het Gemeentedecreet.

Dus goed, het is een geruststellend antwoord, maar u zult begrijpen dat de casus die in de media is gekomen, voor grote ongerustheid heeft gezorgd. Laten we hopen dat het daarbij blijft. Misschien is het gemeentebestuur van Ieper samen met zijn fiscale administratie tot goede afspraken gekomen in het verleden, dat weet ik niet precies. Hopelijk kan deze problematiek bij bemiddeling worden opgelost.

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Mijnheer De Meulemeester, ik begrijp uw bezorgdheid. Niemand die verantwoordelijkheid opneemt op lokaal niveau, wil dit meemaken. Ik meen dat ik u heb kunnen geruststellen dat dit geen algemene federale maatregel is die impact heeft op de financiën van de lokale besturen. Ik was niet van plan dat te doen, maar ik zal u toch nog extra geruststellen: wat Ieper concreet betreft, had men blijkbaar wel een akkoord met de lokale btw-administratie, maar had men geen algemene ruling afgesloten. Daar ligt het probleem. Ik denk dat er voor de lokale besturen die dat wel hebben gedaan zoals het hoort, geen enkel probleem is.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.